از رهنمودهای کمیته اروپائی کمینترن برای کار در میان کارگران

کمینترن

باز تکثیر از حزب رنجبران ایران

از رهنمودهای کمیته اروپائی کمینترن برای کار در میان کارگران

مقدمه

در فوریهٔ 1930 هیئت رئیسه کمیته اروپایی کمینترن از طریق رهنمودی اساسی به تمام احزاب کمونیست پیشنهاد کرد « هر چه بیشتر به کار ترویجی و تبلیغی تحرک داده شود و در اشکال و روشهای کار بر طبق وظائف مربوط به رهبری تظاهرات توده ای پرولتاریا (اعتصابات ، جنبشهای بیکاران ، تظاهرات) ، کارگران زراعی و فقیرترین بخشهای دهقانی و انجام تدارکات لازم این تظاهرات توده ای تغییراتی داده شود. »

نحوه تدوین این رهنمود نشان می دهد که تمام احزاب کمونیست بدون استثناء باید برای تحکیم هسته های داخل کارخانه ها کار کنند زیرا بدون سازماندهی مجدد واقعی حزب بر اساس هسته های داخل کارخانه ، این رهنمود نمی تواند به صورت کامل انجام پذیرد.

با آنکه در اثر سرکوب و فشار فزاینده ، کار کمونیستی در کارخانه ها هر روز سخت تر می شود ، اما بر این مشکلات می توان غلبه کرد. آنچه توسط حزب کمونیست آلمان در این جهت صورت گرفته ، می تواند به عنوان درسی عینی درنظر گرفته شود. در حین آخرین مبارزه انتخاباتی ، حزب کمونیست آلمان 188 هستهٔ جدید کارگری و 56 هستهٔ انجمن کمونیستهای جوان در کارخانه ها ایجاد نمود. حزب کمونیست آلمان که به این موقعیت هم راضی نبود ، اعتصاب کارگران فلزکار برلین را بر اساس کار شدید در کارخانجات ترتیب داد. اینکه این جنبش اعتصابی در جهتی این چنین انقلابی و سازمان یافته پیش رفته است ، بیش از هر چیز مربوط به کار پر انرژی و مستقیم حزب در کارخانه است. کمیته مرکزی حزب کمونیست آلمان ، در جمع بندی نتایج مبارزات انتخاباتی ، اعلام می دارد که « با انجام کار مؤثر بلشویکی ، کاملا این امکان وجود دارد که طرفداری کارگران را از سیاستها و تاکتیکهای خود در مدتی کوتاه بدست آورد ».

این رهنمود که بر پایهٔ تجربهٔ یک مبارزه موفقیت آمیز و درست صورت گرفته، باید پایه کار عملی روزانهٔ تمام احزاب کمونیست قرار گیرد.

کمبودهای اصلی در کارخانه ، هسته های کارخانه و چگونگی تغییر آن :

موارد زیر کمبودهایی است که در کار هسته های داخل کارخانهٔ همهٔ احزاب ، حتی قوی ترین آنها مشاهده گردید :

1 – تعداد هسته های داخل کارخانه بسیار کم است و در تمام کارخانجات نیز سازمان یافته نیستند.

2 – اکثر هسته ها در موسسات کوچکند. در کارخانجات بزرگ یا هیچ هسته ای وجود ندارد و یا خیلی ضعیف بوده و نفوذی ندارد.

3 – هسته ها عموما خیلی فعال نیستند و از زندگی روزمره کارخانه جدا هستند.

4 – در میان اعضای کارگر حزب گرایشی قوی در جهت دوری جستن از فعالیت در هسته های خود دیده می شود و در نتیجه تمام آنها به هسته مربوطه خود نمی پیوندند. بنابراین ، کارگران چکسلواکی در اول ژوئیهٔ 1930 طبق آمار کمیتهٔ مرکزی ، 57 درصد اعضای حزب را تشکیل می دادند ، اما فقط 14 درصد در هسته های کارخانه متشکل بودند.

5 – هسته های کارخانه عموما با بخش کمونیستی سندیکا ارتباط ندارند.

6 – کار هسته های کارخانه یا در عدم رابطه با سایر فعالیتهای حزب است ، و یا رابطه آن اصولی نیست. و این بواسطه توجه غیر کافی ارگانهای رهبری نسبت به این هسته هاست. برای تغییر این وضعیت و برای تبدیل هسته های کارخانه به تشکیلات بنیانی حزب کمونیست ، باید کمبودهای فوق برطرف گردد.

البته اولین چیزی که باید انجام شود عبارت از تغییر وضعیت هسته های کارخانه در سیستم کلی کار حزبی است. در حال حاضر وضعیت هسته های کارخانه را در اکثریت عظیم احزاب کمونیست این طور می توان بیان کرد : تمامی مبارزات سیاسی بزرگ که بوسیله حزب انجام می شوند ، عموما یا فقط از همکاری ضعیف هسته های کارخانه ای برخوردارند ، و یا اصلا از همکاری آنها برخوردار نیستند.
روشهای معمول در مبارزات سیاسی احزاب کمونیست روشهای قدیمی هستند که از

احزاب سوسیال دمکرات گرفته شده ، و این روشها قبلا بارها توسط کمینترن محکوم شده اند.

این روشها عبارتند از : کار تهییجی عمومی ، گردهم آیی برای موارد خاص ، شرکت اعضای حزب در انجام مبارزات محله های مسکونی خود ، و نه در محل کار خود ، و این واقعیت را نیز باید در نظر گرفت که روزنـامه ها و آژیتاتورهای سرتاسری حزب عوامل و ابزار محرکه اصلی هستند.

با پایان گرفتن یک مبارزه ، ارگانهای رهبری کننده نتایج را جمع بندی کرده ، از طریق انتقاد از خود ، روشهای اشتباه آمیزی را که بکار برده شده گوشزد می کنند و این نتیجه اساسی گرفته می شود که مبارزه سیاسی بعدی باید در سطح کارخانه انجام گیرد. ولی مبارزه بعدی نیز به همان طریق قبلی صورت می گیرد. توجیهی که معمولا توسط فعالین حزبی ارائه می شود ، آنست که فلان مبارزه سیاسی احتیاج به بکار گرفتن تمام نیروی حزب و حداکثر استفاده از تمام دستگاه حزبی دارد. آنها چنین می گویند که به علت ضعف هسته کارخانه ، غیر ممکن است مبارزه ای را در سطح کارخانه انجام داد. اما نتیجهٔ غیر قابل اجتناب جدا ماندن هسته های کارخانه در ضمن مبارزه ، عدم موفقیت در تجدید سازمان احزاب بر پایه هسته کارخانه خواهد بود.

بدین ترتیب احـزاب قـادر نـخواهـند بود بطور صحیحی شعارهای خائنانه و ضدانقلابی سوسیال دمکراتها ، رفرمیست ها (اصلاح طلبان) و فاشیستها را به گوش توده اصلی کارگران برسانند.

هسته های کارخانه تا هنگامی که وظائف مشخصی از حزب دریافت ندارند ، سازمانهای ناتوانی خواهند بود که هیچ نقش مهمی در زندگی سازمانهای حزبی بازی نخواهند کرد. وجود این وضع در هسته های کارخانه تا حد زیادی به علت فشار و سرکوب فزاینده علیه کمونیستها در کارخانه است. اما دلیل اصلی این اوضاع وجود سنت های سوسیال دمکراسی در کار روزمره احزاب کمونیست است. تجدید سازمان واقعی احزاب بر پایهٔ هسته های کارخانه ، و در نتیجه بلشـوییکی کردن واقعی ، نمی تواند بدون از بین بردن این سنت ها میسر شود.

تغییرات لازم در روشهای کار کمیته های حزبی

کمیته های مرکزی احزاب کمونیست باید نهایت کوشش خود را برای سمت دادن تمامی سیستم رهبری حزبی در جهت کارخانه بکار برند. در درجه اول تمام مطبوعات حزبی باید این جهت را اتخاذ کنند. تمام ارگانهای سراسری و محلی حزب باید روابط مستقیم با کارخانه ها برقرار نمایند. مطالب مندرج در مطبوعات باید منعکس کننده اکثریت مبارزاتی باشند که کارگران در کارخانه ها انجام می دهند.

بعلاوه این مقالات باید حتما به زبان ساده نوشته شوند تا برای کارگران که هنوز کاملا به اصطلاحات و فرمول های سیاسی آشنایی کامل ندارند قابل درک باشد.

مقالات سیاسی که در رابطه با خط مشی کمینترن و تصمیمات کنگره ها و کمیته های مرکزی هستند نباید در قالب جملات مجرد و فرمولبندیهای کلی تئوریک باشد ، بلکه عموما باید بیان کننده وظایف مشخصی که اعضای حزب و طرفداران آن در کارخانه با آن روبرو هستند بوده ، و بیان کننده این مسئله باشد که خط مشی کلی حزب چگونه باید عملا بطور روزمره بکار گرفته شود ؛ و این خط مشی و اینکه چگونه توده ها مطابق این خط مشی و در زیر رهبری حزب کمونیست سازمان داده شوند ، باید دائما برای توده های درون کارخانه توضیح داده شود.

علاوه بر این مقالات کلی ، مطبوعات حزبی باید شامل نامه های کانونهای محلی و کارخانجات باشد. شدیدترین فعالیتها باید برای گسترش شبکه کارگران خبرنگار(1) ، تشکیل محافل مطالعه کارگری در تمام کارخانجات ، جذب افراد حزبی و همچنین افراد طرفدار خارج از حزب کارگران سوسیال دمکرات انقلابی و اعضای اتحادیه های اصلاح طلب بکار گرفته شود.

1 – « کارگران خبرنگار » کارگرانی هستند که با روزنامه حزبی از طریق مکاتبه ارتباط داشته و اخبار کارخانه را از طریق مکاتبه با روزنامه به گوش رفقای کارگر خود می رسانند.

وظایف کمیته های حزبی در رابطه با رهنمود دادن به هسته های کارخانه

در مورد دادن رهنمودهای روزانه به هسته های کارخانه باید در درجه اول قدمهایی برداشته شود تا از بوروکراسی رسمی در این مورد جلوگیری شود. تاسف آور است که در حال حاضر در اکثر موارد چنین بوروکراسی وجود دارد. هنگامی که در مورد چگونگی کار هسته های کارخانه تحقیق می شود ، کمیته های حزبی جهات رسمی و فرمالیستی قضیه را به عنوان ملاک و معیار فعالیتهای هسته های کارخانه بکار می برند. به عبارت دیگر معیار آنها عبارت از این است که آیا هسته ها بطور منظم دور هم جمع می شوند؟ آیا منظما حضور و غیاب می شود؟ آیا تمام سوالاتی که در تصمیمات سازمانهای بالای حزب مطرح شده است به عنوان دستور کار جلسات درنظر گرفته شده اند؟ و غیره.

کاملا قابل تصور است که یک هسته حزبی که این کارهای رسمی و فرمالیستی را انجام می دهد ممکن است هسته واقعی یک حزب بلشوییکی نباشد. منشور کمینترن چیزی را که به عنوان اصل بنیانی این هسته ها در نظر می گیرد عبارت از آن است که این هسته ، وسیله ارتباط حزب با توده های طبقه کارگر باشد. بنابراین موقعی که فعالیتهای یک هسته را بررسی می کنیم ، این مسئله را باید مدنظر داشته باشیم.

این مسئله کاملا لازم است که هسته ها منظما دور هم جمع شوند و تمام اعضا منظما در آن حاضر باشند. ولی این مسئله نیز لازم است که هسته های حزب هر وقت حرکت و جنبشی در کارخانه است ، و یا هر وقت کارگران درصدد اعتصاب هستند و یا مواردی از این قبیل ، بدون اینکه از قبل طرح ریزی شده و یا برنامه ای تعیین شده باشد گردهم آیند. کمیته های کارخانه و رهبری هسته های کارخانه باید تمام کوششها را بکار برند تا مطمئن شوند که در تمام تجمعات کارگران که مسائل مربوط به مبارزاتشان در جهت تحقق خواسته های فوری آنها یا تظاهرات یا اعتصابات آنها مورد بحث قرار می گیرد ، اعضای حزب و طرفداران (که از طرف هسته ها و کمیته های حزب رهنمودهایی درباره اینکه در این تجمعات چه باید بشود و چه خط مشی ای باید دنبال گردد ، دریافت داشته اند) حضور داشته باشند. این اصل بنیانی باید توسط هر مربی حزبی و هر عضو فعال هسته کارخانه درک شود.

در این رابطه هسته کارخانه باید در نزدیکترین رابطه با مسائل مربوط به مبارزه روزمره کارگران در کارخانه مربوطه باشد. باید از نزدیک مراقب آنچه در کارخانه می گذرد باشد. باید مراقب کار مدیریت کارخانه باشد. مراقب کار سازمانها و گروههای سیاسی مختلفه در بین کارگران باشد. مراقب تغییر احساسات و کششهای کارگران باشد و از کوچکترین فرصت جهت ازدیاد عزت و احترام و نفوذ حزب در

بین کارگران استفاده کرده و در جهت بسیج این کارگران برای مبارزه طبقاتیشان فعالیت کند. گردهم آیی های هسته های حزبی باید تمام مسائل عام حزبی را مورد بحث قرار دهند ولی در عین حال روشی را که این رهنمودها باید در فلان کارخانه معیین بکار گیرند و یا اینکه چه سازمانهای جنبی باید در کارخانه سازمان یابند ، یا چه وظایف مشخصی به هر کدام از اعضای هسته باید محول گردد در مدنظر قرار دهد. از طرف دیگر، هسته های کارخانه هنگام بحث درباره اوضاع و شرایط کارخانه یا احساسات و کششهای کارگران ، باید آن روشی را درنظر بگیرند که بتوان در وضع موجود ، برای ازدیاد نفوذ حزب در کارخانه بکار گرفته شود و اینکه چه باید انجام شود و چه وظایفی باید به هر عضو محول گردد.

اولین قدمها در راه سازماندهی هسته کارخانه

یکی از مشکلترین نکات در سازمان دادن یک حزب بر پایه کارخانه عبارت از بوجود آوردن هسته ها در کارخانه هایی است که هیچ عضو حزب در آن وجود ندارد و یا فقط یک یا دو نفر در آن کارخانه وجود دارند.

این مسئله آنچنان که امروز وجود دارد (یعنی اینکه معمولا احزاب کمونیست یا هیچ هسته کارخانه ای ندارند و یا اگر دارند هسته های کوچکی هستند ، و در نتیجه هیچ نقش مهمی در پیشبرد جنبش کمونیستی در کارخانه نمی توانند بازی کنند) رویارو با وظیفه خطیر و فوری برپاداشتن هسته های قوی کارخانه در کارخانه های بزرگ است.

اولین قدم در بوجود آوردن هسته کارخانه در موسسه ای که در آن هیچ هسته ای وجود ندارد عبارت از این است که از طریق مجامع توده ای (مانند سازمان جوانان ، اتحادیه کارگری ، سازمانهای ورزشی و یا گردهم آیی های نمایندگان) باید دریافت آیا هیچ کدام از اعضای این مجامع ؛ عضو حزب و یا از طرفداران حزب هستند یا نه. چنانچه عضو حزبی از این طریق پیدا نشد ، لازم است از طریق شاخه های این مجامع توده ای کارگران طرفدار پیدا کرد و با کمک آنها یک هسته در کارخانه سازمان داد. مسئله ترتیب دادن گروه کارخانه نیز باید ابتدا با بخشهای مجامع توده ای فوق و مخصوصا با بخش اتحادیه کارگری در میان گذاشته شود و سپس از طریق این گروه با طرفداران حزب ، که با کمک آنان می توان هسته ای بوجود آورد ، ارتباط برقرار گردد. برای برقراری رابطه با کارخانجات باید از امکاناتی نظیر برپایی کنفرانسهایی از کسانی که از لیست کاندیداهای کمیته انقلابی کارخانه حمایت

می کنند ، و همچنین از دوستداران حزب و خوانندگان مطبوعات انقلابی سندیکایی و غیره استفاده کرد. و بالاخره در بعضی موارد بایستی اعضای حزب را برای به دست آوردن شغل به بعضی کارخانه ها فرستاد.

روش اخیر می تواند بطور مفیدی در رابطه با مزارع ، کارخانه تصفیه شکر، مشروب سازی و غیره – که اغلب از مراکز صنعتی به دور هستند و عقب افتاده ترین بخشهای پرولتاریا و نیمه پرولتاریا را به خدمت می گیرند – بکار گرفته شود. هنگام تشکیل چنین هسته هایی از هسته های خیابانی در محلات نزدیک نیز باید استفاده کرد.

با کمک این هسته های خیابانی باید با کارگران کارخانه مجاور تماس برقرار گردد. این کارگران را معمولا در موقع ورود به کارخانه یا خروج از آن ، یا در رستوران و نهارخوری و یا در منزل می توان ملاقات کرد. شکل تماس با کارگران علاقه مند به انقلاب انواع مختلف دارد ، که شروع آن می تواند فرضا گفتگویی اتفاقی باشد که در جریان آن علایق سیاسی او کشف می گردد. شخص می تواند صحبت را از بحث درباره آخرین اخبار روزنامه شروع کند ، یا در حین پخش ادبیات انقلابی ، روزنامه های حزبی ، اعلامیه ، روزنامه های کارخانه و غیره سر صحبت را باز کند.

در بعضی از کارخانجات ممکن است لازم باشد که گروههای ضربتی از اعضای چند کارخانه و هسته های خیابانی – به منظور تماس گرفتن با کارگران فلان کارخانه و تشکیل هسته در آن – به وجود آید. در ایجاد چنین گروههای ویژه ، شرایط مخصوص کارخانه معین و ترکیب شخصیتهای این گروهها باید با دقت مورد توجه قرار گیرد. برای چنین گروههایی بهترین کار آن است که رفقایی انتخاب شوند که به علت کار در محله و منطقه مربوطه ، شانس بیشتری برای تماس با کارگران کارخانه محل را دارند. این مسئله خیلی مهم است که وقتی گروه کارخانه مربوطه شروع به کار کرد افراد گروههای اول ، کار خود را متوقف سازند. و بالاخره لازم است که گروههای معینی وضعیت کارخانه مورد نظر و احتیاجات کلی و مسائل مورد علاقه کارگران را کم و بیش بدانند.

تجربه بعضی کشورها نشان می دهد که روزنامه کارخانه وسیله خوبی جهت برقراری تماس با کارخانه هایی است که هیچ هسته یا عضو حزبی در آن نیست.

کمیته حزبی معمولا در آغاز رفیقی را برمی گزیند که کارش سازمان دادن یک هسته در کارخانه است و بعد از مطالعه دقیق اوضاع موسسه و علایق کارگران روزنامه ای منتشر می کند و در آن در مورد چگونگی تشکیل هسته های حزبی از سوی طرفداران حزب بدون وجود یک عضو حزبی و همچنین در مورد کارهای آنان، پیشنهادات عملی مشخصی را مطرح می کند. به محض اینکه شخص موفق به تماس با سه تا پنج کارگر در کارخانه شد ، باید بلافاصله یک هسته درست کند. این هسته بدون در نظر گرفتن ضعف عددی آن باید بلافاصله با انرژی هر چه تمام تر

درصدد برقراری رابطه با حزب و عضوگیری هر چه بیشتر برای حزب و برداشتن قدمهایی در راه برقراری تماس با بخشهای دیگر کارخانه (که در آن عضوی وجود ندارد) باشد.
کمیته حزبی باید این کار را به دقت دنبال کند و بطور خستگی ناپذیری رفقا را کمک کند ، اشتباهات آنها را تصحیح نماید ، و اگر لازم باشد کارگران دیگری را بدین منظور به آنها ملحق کند. طبیعی است که از هر فرصتی باید برای برقراری روابط جدید در کارخانه استفاده شود. اما باید کوشش نمود در درجه اول با مهم ترین بخشهای کارخانه رابطه برقرار شود.
در هر کارخانه قسمتهایی وجود دارند که اهمیت درجه اول دارند و قسمتهای دیگر اهمیت درجه دوم. قسمتهای اول سرنوشت قسمتهای دوم را تعیین می کنند : اگر به علتی بخشهای اول فعالیت نکنند بخشهای نوع دوم نیز فعالیت نمی کنند. بنابرین داشتن تماس و درست کردن هسته در بخشهای مهم کارخانه اهمیت درجه اول دارد.

هسته واحد (قسمت) ، رابطه اصلی است

هسته قسمت (دپارتمان) رابطه اصلی در هسته کارخانه است. بعضی از رفقا عقیده دارند که داشتن هسته های قسمت فقط در حزبی که هسته های قوی و بزرگ در کارخانه دارد میسر است. کار حزبی در کارخانه همیشه در دپارتمان شروع می شود. یک عضو حزب نمی تواند در کارخانه بطور اعم کار کند. او در یک واحد بخصوص و در یک شیفت بخصوصی کار می کند.
یک عضو حزب که به منظور تشکیل هسته به کارخانه رفته ، چه باید بکند؟ قبل از هر چیز باید با واحد مربوطه کارخانه آشنا شود و رفقای کارگر خود را بشناسد. اول از همه باید دریابد که آیا عضو حزب یا طرفدار حزب در آنجا هست یا خیر.
این کار از طریق زیر انجام می شود : باید از طریق کمیته حزبی معلوم شود که آیا عضو حزب در دپارتمان مربوطه هست یا نه و از طریق اتحادیه کارگری معلوم شود که آیا کارگرانی با گرایشات انقلابی وجود دارند یا نه.
او می تواند اطلاعات مشابهی از مجامع توده ای ، کمکهای بین المللی سرخ ، مجمع مستاجرین ، مجامع ورزشی و غیره بدست آورد. قدم بعدی تماس گرفتن با اعضای حزب و کارگران انقلابی دیگر، جهت متشکل کردن گروههای انقلابی برای ایجاد یک هسته کارخانه است.
هنگامی که این کار انجام شد ، گروه باید موضع کارگران را در رابطه با مسائل

سیاسی ، دقیقا معلوم کند و اینکه کدامیک از آنها وابسته به اتحادیه های اصلاح طلب و کدامیک عضو حزب سوسیال دمکرات و کدامیک عضو سازمانهای فاشیستی و غیره هستند. دانستن این مسئله برای هر عضو حزب و برای هر هسته دپارتمان اهمیت مطلق دارد. کمونیستها در کار حزبی خود طبیعتا اول روی کارگران انقلابی غیر حزبی کار می کنند و سپس روی کارگران وابسته به اتحادیه های اصلاح طلب و اعضای سوسیال دمکرات و حتی افرادی از فاشیستها.

اعضای حزب همزمان با کار در دپارتمان خود باید با کارگران سایر دپارتمانها رابطه برقرار کرده و روابط خود را تحکیم بخشند. اگر فقط در یک دپارتمان اعضای حزبی وجود دارد ، این هسته دپارتمان باید تمام فعالیتهای یک هسته عمومی کارخانه را انجام دهد.

با کمک کمیته حزبی و حمایت بخشهای سازمانهای توده ای ، باید تمام کوشش خود را بکار برد تا با تمام کارگاهها و دپارتمانهای کارخانه رابطه برقرار شود چنین هسته دپارتمانی باید دائما در این مسیر حرکت کند که اکثریت افراد دپارتمان مربوطه را زیر نفوذ خود درآورد و تبدیل به ارگانی گردد که توسط تمام کارگران به عنوان رهبر مبارزه طبقه کارگر و طرفدار جدی منافع این طبقه شناخته شود.

هسته کارخانه – یک ساختمان مخفی

در تمام کشورهای سرمایه داری ، هسته کارخانه فقط بصورت یک سازمان مخفی می تواند فعالیت کند. بنابراین کار این هسته و کار هر عضو آن باید به طریقی صورت گیرد که عوامل پلیس کارخانه در رابطه با عضویت حزبی کارگرانی که در کارخانه کار می کنند و مخصوصا در رابطه با کار مشخصی که توسط حزب از نظر کار ترویجی و تبلیغی – سیاسی و تحکیم تشکیلاتی و گسترش نفوذ حزب در کارخانه انجام می شود ، تا جایی که ممکن است از آن بی خبر بمانند.

بدین علت است که اصول اساسی و اولیه کار مخفی باید از طرف هسته کارخانه رعایت گردد. این مسئله هم در مورد کشورهایی که حزب کمونیست آن قانونی است و هم آنها که غیرقانونی است صدق می کند. در کشورهایی که حزب کمونیست غیرقانونی است رابطه بین هسته و کمیته حزب همراه با مشکلاتی است. برای تضمین چنین رابطه ای باید به موازات تاسیس یک دستگاه قوی غیر علنی و دستگاه خیلی موثر برای روابط مخفی ، استفاده موثر از تمام امکانات علنی و نیمه مخفی ، و در درجه اول استفاده از بخشهای علنی و نیمه علنی مجامع توده ای و بخشهای شهری، مورد توجه قرار گیرد. اما حتی در کشورهای دارای احزاب کمونیست قانونی،

کمیته های حزبی که کار هسته کارخانه را کنترل می کنند باید با درنظر گرفتن اصول مخفی کاری، کار کارخانه را انجام دهند و رهنمودهای کامل به اعضای هسته کارخانه بدهند.
بعضی از اصول مخفی کاری که باید تذکر داده شوند به قرار زیرند :

1 – اعضای حزب نباید با نام اصلی خود به گردهم آیی های هسته حزبی که در آن مسائل حزبی ، و بخصوص طرح جزئیات مسائل و یا اسناد مشابه را تهیه و تنظیم می کنند بروند ، بلکه باید از اسم مستعار استفاده کنند.
2 – قاعدتا نباید درباره مسائل حزبی در حضور اشخاصی که ناشناسند و یا ممکن است با پلیس در رابطه باشند بحث کرد.
3 – گردهم آیی ها و کنفرانس های حزبی را نباید در ملاء عام برپا ساخت. چنین گردهم آیی هایی باید در جاهایی برپا شوند که کمترین امکان ورود غریبه ها یا گوش دادن به آنچه که در آنها می گذرد ، وجود نداشته باشد. بنابراین باید در نظر داشت که اکثرا چنین گردهم آیی هایی باید خارج از کارخانه برگزار شوند. اما مسلما این مسئله نباید خصلت کار این هسته ها را – به عنوان ارگانهای رابط بین حزب و کارگران کارخانه های مختلف – تغییر دهد.
4 – باید مطمئن بود که در موقع رفتن به چنین گردهم آیی هایی ، هیچ سند و مدرک حزبی همراه اعضا نباشد تا در صورت دستگیری معلوم نگردد که چنین تجمعی مربوط به حزب است.
5 – در کارخانه جلو هر کسی نباید باد به غبغب انداخت که وابسته به حزب هستم.

کمیته حزبی در حین دادن چنین دستورالعمل هایی به اعضای هسته کارخانه ، این مسئله را نیز باید کاملا تفهیم نماید که اصول مخفی کاری نباید هسته را از توده کارگران در کارخانه جدا و منفرد سازد.
هسته های حزبی در کارخانجات باید دائما کارگران را از طریق انتشار اعلامیه و روزنامه کارخانه و برپاداشتن گردهم آیی ، از وجود خود در کارخانه مطلع سازند.
مهم ترین وظیفه هسته کارخانه آن است که به کارگران ثابت کند که نسبت به هر واقعه داخل کارخانه و کشور بلافاصله عکس العمل نشان می دهد. این هسته ها باید از جانب حزب در رابطه با مبارزه در راه منافع طبقه کارگر، شعارهای سازمانی را مطرح سازند. اعضای حزب نه تنها باید برای جلب بخشهای جدیدی از کارگران به صفوف حزبی و در حوزه های زیر نفوذ حزب کار، پیگیری روزانه را دنبال کنند، بلکه در هنگام مقتضی (مثلا برای ایجاد تهییج در بین کارگران در رابطه با انفجار یک معدن) نیز به عنوان فرد حزبی در جلو کارگران حاضر شوند ؛ اگر چه این کار امکان دستگیری و اخراج آنها را دربر داشته باشد.

کار عضوگیری

اعضای حزب باید در آگاه کردن افراد نسبت به مسائل سیاسی ، از کوچکترین موقعیت ها استفاده کنند. ساعات نهار، سر راه منزل ، و قدم زدن با بعضی از کارگران علاقه مند به حزب و سندیکاهای انقلابی از این جمله هستند.

در رابطه با عضوگیری در زمان فعالیت توده ای ، حزب کمونیست باید هم اکنون در جهت تهییج روزانه در بین افراد برای پیوستن به حزب در کارخانه ، کوشش خود را مبذول کند.

هسته های موجود می توانند تحکیم یابند و هسته های جدید –در درجه اول و بطور عمده از طریق عضوگیری فردی –در کارخانجات بوجود آیند. نفوذ حزب از این طریق می تواند گسترش یابد و عناصر تازه که به حزب می پیوندند ، افرادی نخواهند بود که فقط در اثر نطق پرهیجان فلان ناطق به حزب پیوسته باشند و فردای آن روز جدا شوند ، بلکه عناصری آگاه و انقلابی خواهند بود که درک درستی از علت پیوستن خود به حزب دارند.

اگر اعضای طبقه کارگر نه تنها بر پایه بیان ساده اهداف و خواسته های حزب کمونیست ، بلکه همچنین به عنوان کارگران طرفدار حزب ، به کار روزانه سازمانهای اصلی کارخانه جلب شوند ، بهترین نتایج بدست خواهد آمد و پیشروترین عناصر طبقه کارگر به حزب خواهند پیوست. افرادی که قادر به انجام رهنمودهای حزب در رابطه با بسیج توده ها و آماده نمودن آنها برای مبارزه مشترک طبقه کارگر هستند و به بهترین نحو آن را به انجام خواهند رساند.

ساختمان یک هسته کارخانه و روشهای کارگران

برای آنکه یک هسته کارخانه به نحو خوبی عمل کند باید به طرز صحیحی سازمان یابد. در شرایط کنونی با درنظر گرفتن ترور و وحشتی که کارفرمایان و پلیس در کارخانه ایجاد کرده اند ، به وجود آوردن چنین سازمانی خیلی مشکل است. نحوه عمل در بعضی از احزاب آن است که سازمانهای حزبی در کارخانه را به گروههای 5 تا

10 نفره تقسیم می کنند تا از اقدامات سرکوب کننده در امان بمانند.
این روش در بعضی موارد می تواند مورد استفاده قرار گیرد ولی به هیچ وجه نباید بطور مکانیکی بکار رود. کاملا طبیعی است که در هر کجا که هسته کارخانه از نظر عددی ضعیف و یا به دلایل سیاسی ، تشکیل مجمعی از تمام اعضا غیرممکن است و باید از گروههای کوچک تشکیل شود ، باید هسته به چند قسمت تقسیم گردد.
ولی این کار به شکل عادی و مکانیکی نباید صورت گیرد. در درجه اول یک گروه ، علیرغم کوچکی و یا بزرگیش ، باید نماینده بخش معینی از یک کارخانه ، مثلا یک کارگاه ، یک دپارتمان ، یک بخش و یا اعضای یک شیفت باشد. گردهم آیی یک گروه از افراد ، هر چند کوچک هم باشد ، چنانچه در یک کارگاه کار نکنند ، چون در وضعی نیستند که بتوانند دائما با هم در تماس باشند ، فایده ای نخواهد داشت.
اصل اساسی که راهنمای عمل در تشکیل یک گروه می تواند باشد وجود نزدیکترین راه ممکن جهت تماس سریع و مطمئن با افراد آن گروه است. بخش اصلی هسته های یک حزب طبیعتا در کارگاهها ، یعنی در هر کارگاه یافت می شود.
یک هسته کارگاه به نوبه خود می تواند به چند گروه تقسیم شود که هر کدام از چند کارگر که نزدیک به هم و یا در یک شیفت کار می کنند تشکیل می گردد ، بطوری که همیشه در هر گروه باید بیش از هر چیز تقسیم کار دقیقی وجود داشته باشد و همچنین برای در تماس نگاه داشتن گروه با هسته حزبی یک سازمانده در اختیار داشته باشد. هر عضو گروه باید وظیفه ای برای انجام داشته باشد. وظائف باید در گردهم آیی ها تقسیم گردد. در این گردهم آیی ها تعیین می گردد که هر عضو حزب چه باید بکند تا رهنمودهای ارگانهای بالاتر حزب را انجام داده و نفوذ حزب را در آن بخش از کارخانه که کار می کند بیفزاید.
اعضای گروه باید هر روز حتی برای مدت کمی هم شده ، دور هم جمع شوند. آنان باید کلید رمز داشته باشند که توسط آن اعضا بتوانند بدون خبردار شدن خبرچینها و افراد غیرحزبی یا اعضای سوسیال دمکرات از کاری که باید انجام شود ، همدیگر را مطلع سازند. توانایی حفظ تماس در ساعات کار و انتقال سریع دستورالعملهای لازم به تمام اعضای یک کارگاه و از طریق آنها به تمام طرفداران ، یکی از مهم ترین نکات سازماندهی داخلی هر بخش از هسته حزبی است و چنین نظمی باید در هر دپارتمان و هر کارگاه برقرار شود.
وظیفه یک سازمانده هسته بخش باید ایجاد رابطه با هسته های سایر دپارتمانها و کارگاهها نیز باشد و چنانچه این کار غیرممکن بود باید در تماس با کمیته حزبی مربوطه باشد. کمیته حزبی که مسئول مستقیم کار هسته کارخانه است با هسته کارخانه و همزمان با آن ، با تمام هسته های دپارتمانها نیز رابطه برقرار می کند.
چنین ارتباطی کاملا لازم است زیرا چنانچه اعضای اصلی هسته کارخانه شناخته شدند کمیته حزب می تواند مستقیما با هسته های دپارتمانها تماس برقرار کند و از طریق آنها رابطه مجدد با سازمان کارخانه برقرار نماید. بنابراین ساختمان یک هسته

دپارتمانی به این قرار است : درون هر دپارتمان یا کارگاه بسته به خصوصیات فنی سازمانی آن دپارتمان و تعداد اعضای حزب که در آنجا کار می کنند ، باید چند گروه متشکل وجود داشته باشد. این گروهها هسته دپارتمانی را تشکیل می دهند. هسته دپارتمانی بسته به تعداد اعضایش دارای شورای سازماندهی و یا دفتری است که در مجمع عمومی هسته کارخانه و یا مجمع نمایندگان گروهها (در صورتی که هسته دپارتمانی تعداد اعضایش زیاد باشد و شرایط پلیسی امکان جمع کردن تعداد زیادی از آنها را ندهد) انتخاب می شوند. هسته کارخانه از مجموع هسته های دپارتمانی تشکیل می شود. در راس هر هسته کارخانه دایره یا دفتری قرار دارد که در مجمع عمومی اعضا و یا در مجمع نمایندگان هسته های دپارتمانی (چنانچه سیستم جاسوسی از برگزاری یک مجمع عمومی هسته جلوگیری کند) انتخاب می شوند. اعضای دفتر و یا دایره هسته کارخانه باید از بهترین اعضای کمونیست هسته باشند و تعداد آنها باید بین 3 تا 5 نفر به علاوه دو نفر عضو علی البدل باشد. اعضای این دفتر باید به کمک سازماندهان دپارتمان و حمایت مستقیم کمیته حزبی مربوطه ، فعالیتهای روزانه هسته کارخانه را رهبری کنند. دفتر هسته کارخانه باید بطور منظم با نمایندگان هسته های دپارتمانی ملاقات کند تا درباره مسائل عمومی کار حزبی در کارخانه بحث کنند و کار هسته های مختلف دپارتمانها را بررسی نمایند و وظایف فوری سازمان کارخانه را بطور کلی و وظایف هر هسته دپارتمانی را بطور جداگانه طرح ریزی نماید.

هنگام تقسیم کار بین اعضای هسته کارخانه ، کار بین کارگران جوان و کارگران زن باید مورد توجه قرار گیرد. هسته حزبی در کارخانه باید مسئولیت کمک همه جانبه به سازمان جوانان کمونیست را –به منظور تشکیل یک هسته پرتوان سازمان جوانان در کارخانه و تشکیل مجمع زنان کارگر برای جلب آنها به حزب و سازمانهای توده ای کارگری –قبول کند.

استفاده هسته کارخانه از امکانات قانونی و نیمه قانونی

هسته حزبی باید دارای انواع سازمانهای وابسته قانونی و نیمه قانونی ، مجامع کارگری ، گروههای آموزشی ، مجامع ورزشی و غیره باشد تا برای کارهای جاری خود روی آنها تکیه کند.

سازمانهای اتحادیه کارگری به عنوان مهم ترین وسیله ارتباطی (تسمه نقاله) برای برقراری ارتباط بین هسته کارخانه و توده های کارگری در یک کارخانه معیین از اهمیت فوق العاده برخوردارند.

هسته کارخانه باید ستون فقرات اتحادیه کارگری مربوطه در کارخانه باشد. هسته کارخانه با تکیه بر اتحادیه کارگری می تواند نفوذ خود را در بین سایر کارگران گسترش دهد و آنها را به مبارزه در راه خواسته های فوری بکشاند. در جریان این مبارزه خط مشی کلی و وظایف اتحادیه های کارگری انقلابی و حزب کمونیست تشریح می گردد.

هنگامی که در رابطه با مقررات کارخانه ، کاهش دستمزد ، قوانین دولتی ، خیانت سوسیالیستها و غیره نارضایی در بین کارگران دیده می شود هسته کارخانه باید ابتکار برپایی ارگانهای لازم برای برپایی اعتصاب علیه تعطیلی کارخانه و آمادگی برای تظاهرات و غیره را به عهده بگیرد. هسته کارخانه باید بطور جدی مسئله تشکیلات دفاعی از طرف خود کارگران را جهت محافظت از راهپیمایان در موقع تظاهرات و سخنرانان ، مقر اتحادیه های انقلابی ، حزب کمونیست و تظاهرکنندگان در مقابل حمله پلیس و فاشیستها را در نظر بگیرد.

روزنامه کارخانه بهترین وسیله در دست هسته کارخانه جهت انتشار شعارهای حزب در بین کارگران و بسیج آنها حول محور این شعارها است. ارزش روزنامه کارخانه در بسیاری از احزاب کمونیست خیلی دست کم گرفته می شود. این روزنامه ها خیلی رایج نیستند و حتی کارخانجاتی هستند که در آنها هسته کارخانه به مدت طولانی موجود بوده بدون اینکه از خود روزنامه ای داشته باشد. بر اسلس تجربه بین المللی بطور قاطعی می توان گفت که احزاب کمونیست نمی توانند بر پایه کارخانه تجدید سازمان یابند مگر آنکه از روزنامه کارخانه برای این کار استفاده کنند. تحت شرایط کنونی حاکم بر کارخانجات که تجمعات بزرگ نمی تواند برپا گردد ، روزنامه کارخانه بهترین وسیله برای نشر شعارهای حزب در کارخانه است. بدین منظور هسته کارخانه و کمیته حزبی مربوطه که مسئول هسته کارخانه است باید توجه زیادی به روزنامه کارخانه مبذول دارند. خود هسته ها و نه کمیته های حزبی (آن چنان که در اکثر موارد اکنون رایج است) باید به دور روزنامه جمع شوند. کمیته های حزبی باید کار هسته حزبی را در انتشار روزنامه رهبری کنند. اعضای حزبی که از نظر سیاسی پیشرفته و از نظر آگاهی در وضع نسبتا خوبی هستند باید برای کمک به انتشار روزنامه در هسته کارخانه وجود داشته باشند. کمیته حزبی بطور منظم باید محتویات روزنامه را زیر نظر داشته باشد و آنها را مورد بررسی قرار دهد. در تجمعات دپارتمان و هسته کارخانه و گردهم آیی های اعضای فعال حزب در کارخانه ، به منظور اصلاح محتویات روزنامه به بهترین وجه و تبدیل آنها به وسیله ای در دست هسته های کارخانه برای بالا بردن نفوذ حزب در کارخانه ، کمیته حزبی باید این محتویات را مورد بحث قرار دهد. این کار باید توسط انتقاد از خود صورت گیرد.

هواداران فعال که شامل سوسیال دمکراتهای انقلابی و اعضای اتحادیه های اصلاح طلب هستند ، باید به دور روزنامه کارخانه جمع شوند. خبرنگاران کارگر

نشریات حزبی و نشریات اتحادیه های انقلابی ، باید در روزنامه وارد شوند. باید کوشش شود که روزنامه کارخانه تبدیل به یک پشتیبان و تکیه گاه اصلی نشریات حزبی و اتحادیه های انقلابی کارگری شود. شوراها و نمایندگان انقلابی ، مهم ترین عوامل کار توده ای هسته کارخانه هستند.

در دست گرفتن کمیته های کارخانه و تحکیم نفوذ خود بر پایه چنین کمیته هایی باید مهم ترین مسئله مورد نظر هسته کارخانه باشد. موفقیت هسته کارخانه تا حد زیادی به موفقیت مبارزه در راه بدست گرفتن کمیته کارخانه بستگی دارد. برپا داشتن مجامع نمایندگان انقلابی ، به عنوان پشتیبان اصلی هسته ها در امر کنترل کمیته های کارخانه و یا سازمان دادن چنین کمیته هایی در جاهایی که وجود ندارند (مثل فرانسه) نیز عوامل تعیین کننده ای هستند.

کار در بین اعضای احزاب سوسیال دمکرات ، اتحادیه های رفرمیستی و نازی ها

هسته های کارخانه باید توجه خاصی به کارگران سوسیال دمکرات و اعضای اتحادیه های اصلاح طلب مبذول دارند. چنین فعالیتی با توجه به این مسئله که اکنون خیانت سوسیال فاشیستی رهبران سوسیالیست و اعضای بین الملل آمستردام ، برای بخشهای بزرگی از کارگران روشنتر و روشنتر می شود و در نتیجه آن بسیاری از آنان از این سازمانها و رهبران خائن آنها روی برمی گردانند ، اهمیت هر چه بیشتر پیدا می کند. برای سازماندهی چنین فعالیتی ، هسته کارخانه باید اطلاعات کاملی از فعالیتهای حزب سوسیال دمکرات و اتحادیه های اصلاح طلب کارخانه ها داشته باشد. برای این منظور باید دریابد که چه کسی به حزب سوسیال دمکرات و اتحادیه های اصلاح طلب وابسته است و توسط اعضا و هوادارانی که نزدیک او کار می کنند او را درنظر گرفت. هسته حزبی باید همزمان از طریق شاخه های اتحادیه اصلاح طلب اطلاع پیدا کند که این اتحادیه ، از طریق این اعضا چه می خواهد بکند و چگونه.

یکی از وظایف اصلی در جنگ علیه نفوذ سوسیال دمکراتها و اصلاح طلب ها در کارخانه ، افشا کردن آنهایی است که این نفوذ را مستقیما وارد کارخانه می کنند. تمام مدیران سوسیال دمکرات و اصلاح طلب در کارخانه از طریق تبلیغ و ترویج در هسته کارخانه به کمک شاخه های کمونیستی و مخصوصا از طریق روزنامه کارخانه (که در هر شماره اش باید حقایقی از فعالیتهای خائنانه این مزدوران سرمایه داری را بر ملا سازد) افشا گردند. از طرفی هسته کارخانه باید از نزدیک ، نارضایی اوج گیرنده اعضای حزب سوسیال دمکرات و اتحادیه های اصلاح طلب را – که در اثر سیاستهای رهبرانشان به وجود می آید – دنبال کرده و روابط نزدیکتری با عناصر

ناراضی آنها برپایه جبهه متحد ایجاد نماید ؛ و در این جبهه متحد که از پایین تشکیل می شود همراه آنها در فعالیتهایی به نفع خواستهای فوری کارگران یک کارخانه معیین و یا خواستهای کلی طبقه کارگر همراه آنها کار کند. هسته کارخانه هنگام برخورد با کارگران سوسیال دمکرات یا اصلاح طلب ، باید قابلیت انعطاف فراوانی داشته باشد. طبیعی است که چنین کارگرانی بلافاصله با برنامه و تاکتیکهای حزب موافقت نمی کنند. این کارگران در رابطه با یک مسئله معیین شروع به بریدن از رهبران خود می کنند ، در حالی که هنوز در نظریات آنها شریک بوده ، با آنها رابطه داشته و دستورات آنها را اجرا می کنند. وظیفه اصلی هسته کارخانه در رابطه با چنین کارگرانی ، نه انتقاد از آنها بخاطر جدا شدن از رهبرانشان ، بلکه پیدا کردن زبان مشترکی با آنها در مورد مسائلی است که آنها در آن موارد حاضرند از رهبران خود جدا شوند.

در چنین صورتی است که امکان دارد این کارگران به مبارزه در راه خواستهای فوری کشیده شده و در جریان این مبارزه شکاف بین آنها و رهبران ارتجاعیشان عمیق تر گردد. تا جایی که کاملا آنها را رها سازند.

مبارزه علیه انحرافات

حزب نخواهد توانست که بر پایه کارخانه تجدید سازمان یابد مگر آنکه مصممانه – ترین و پیگیرترین مبارزات علیه هر گونه انحراف از خط کلی کمینترن انجام شود.

تجربه در تمام احزاب کمونیست نشان داده است که فرصت طلبان (هم راست و هم « چپ ») مخالف هسته های کارخانه اند. اما انحراف فرصت طلبانه جناح راست ، بدون تردید بزرگترین مانع در راه تجدید سازمان احزاب برپایه هسته های کارخانه و بلشویکی کردن عمومی آنهاست. فرصت طلبان راست با منفعل بودن خود ، سنتهای خود ، روشهای قدیمی سوسیال دمکراسی خود ، بزرگترین مانع در راه تکامل و تحکیم هسته های کارخانه اند.

تجربه بین المللی در سازمان احزاب کمونیست نیز نشان می دهد که فرصت طلبان در مورد تشکیل هسته کارخانه ، عملا همانهایی هستند که در مسائل کلی سیاسی به نفع خط مشی کلی انترناسیونال رای می دهند. مبارزه پیگیر و مداوم علیه این نوع فرصت طلبان در تمام شاخه های سازمان حزبی لازم است ؛ زیرا این نوع فرصت طلبی در عمل خطرناکترین عامل برای تجدید سازمان بلشویکی صفوف حزب است. از این جهت بی رحمانه ترین انتقادات در مورد فعالیتهای کمیته های مسئول هسته های حزبی لازم است.

معیار قضاوت موفقیت و درستی کار کمیته های حزبی در زمان حاضر، باید توانایی آنها در رهبری هسته های کارخانه ، تحکیم و فعال کردن این هسته ها باشد.

کار تمام سازمانهای پایین حزب ، از جمله هسته های حزبی ، باید از این نقطه نظر بررسی گردد. در درجه اول باید تحقیق شود که اعضای حزب چگونه به هسته های کارخانه و خیابان تقسیم شده اند. از تمام کارگرانی که وابسته به هسته خیابان هستند باید خواسته شود که توضیح دهند چرا در کارخانجات خود کار حزبی نمی کنند و چرا به هسته های کارخانه نمی پیوندند. آیا هسته های کارخانه واقعا ارگان تماس حزب با کارگران کارخانه مربوطه هستند؟ این هسته ها تا چه حد در خدمت منافع مبارزه کنونی کارگران کارخانه اند؟ آیا مبارزات جاری با مبارزه عمومی طبقه کارگر و با چهارچوب برنامه عمل عمومی کمیته مرکزی حزب کمونیست و انترناسیونال مطابقت دارد؟ اینها سوالاتی هستند که در بررسی هسته های کارخانه باید به آنها توجه شود. بهترین نیروهای حزبی باید برای تحقیق بسیج شوند. این تحقیق باید برپایه انتقاد از خود ، در سطح توده ای و از پایین شروع شود و از تمام اعضای حزب برای شرکت در آن دعوت شود. اجتماعاتی از هسته ها و بخشها ، کنفرانسهای حزبی، کنفرانسهایی از اعضای فعال سازمانهای پایین و غیره تشکیل شود.

به هیچ وجه نباید نتیجه گیری هایی از این قبیل کرد که هر کارگری که به حزب وابسته است و از فعالیت کمونیستی در هسته خود یا کارخانه اش سرباز می زند، یک فرصت طلب است. تردیدی نیست که در بین کارگران کمونیست در کارخانه فرصت طلبانی وجود دارند و در بین آنها افرادی هستند که جای آنها در حزب نیست. اما این مسئله کاملا مسلم است که اکثریت عظیم اعضای کارگر حزب کمونیست که در هسته های کارخانه کار نمی کنند و حتی از این کار سرباز می زنند ، فرصت طلب نیستند و علت اصلی کار نکردن آنها در هسته حزب فرصت طلبی آنها نیست ؛ بلکه علتش ناتوانی رهبری محلی حزب در سازمان دادن صحیح کار هسته کارخانه و انجام کار توضیحی در مورد تجدید سازمان کار حزبی برپایه کارخانه و تلفیق اشکال قانونی و غیرقانونی کار در هسته کارخانه است. از این لحاظ کاملا لازم است که تمام احزاب کمونیست در موقع تحقیق درباره هسته های کارخانه ، توجه کافی مبذول دارند؛ این توجه نباید فقط معطوف به جنبه های رسمی کار هسته های کارخانه و جلسات منظم آنها و غیره باشد ، بلکه کمک به آنها و کوشش برای تبدیل آنها به رابط اصلی حزب و توده های کارگر یک کارخانه معیین از اهمیت زیادی برخوردار است.

کمیته حزبی باید توجه داشته باشد که هسته های کارخانه باید دفاع از منافع روزمره کارگران را در کارخانه با کمک سازمانهای متعدد قانونی و نیمه قانونی و در درجه اول اتحادیه های کارگری، برعهده بگیرند و از طریق این سازمانها دائما اهداف و وظایف حزب کمونیست را توضیح داده و خیانت رهبران سوسیال دمکرات و فعالیت ضدانقلابی نازیها (فاشیستها) را افشا سازند.

از آنجا که انسجام تشکیلاتی احزاب کمونیست و بویژه هسته های کارگری از

اهمیت والایی برخوردار است ، اگر قرار است که رهنمودهای پرزیدیوم فوریه کمیته اروپایی کمینترن جامه عمل بپوشند ، پس باید تمام احزاب کمونیست بطور جدی تمام مسائل مربوط به سازماندهی مجدد کار حزبی بر اساس هسته های کارگری را مورد بررسی قرار دهند. آنها باید همنوا با شرایط مشخص محل ، اقدامات ضروی عملی را به انجام رسانند ، مسئولیتها را تثبیت نمایند و کنترل منظم بر انجام این اقدامات برقرار سازند. برای کمیته های حزبی ضروری است که دریافت گزارشات از بخش تشکیلاتی در مورد توسعه کار حزب در کارخانجات را به قاعده درآورند.

کمیته های حزبی بر مبنای این گزارشات ، باید اقدامات لازم را در جهت تقویت بیشتر این کار و در جهت تبدیل هسته های کارگری به سازمانهای پایه ای اصیل حزبی ، با حداقل درنگ به عمل آورند.